

Exercici 1

[2 punts]

Opció A.

La persona que s'examina haurà de descriure les característiques de la tècnica emprada en l'obra de la figura 1.

La tècnica que acompanya la imatge, tal com diu el text, és tinta xinesa, però es contempla també la descripció de tècniques afins com per exemple l'aquarel·la, les anilines o els retoladors amb dipòsit d'aigua incorporat i, de forma general, qualsevol procediment basat en la dissolució d'un pigment o tinta amb aigua.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada i les descripcions que es fonamentin en un coneixement pràctic experimentat per l'estudiant.

IDEES CLAU

La tècnica de la tinta xinesa és una tècnica aquosa que s'utilitza per dibuixar, escriure i pintar.

La tinta pot estar feta a base de pigments (negre de carbó + aglutinant aquós), o pot estar feta per reacció química (àcid tànnic + sulfat de ferro per a la tinta ferro gàl·lica, tècnica amb què estan fets, per exemple, els dibuixos de Leonardo da Vinci). Es pot trobar amb barretes seques per remullar o en estat líquid.

El seu origen és oriental i se situa al voltant del segle v dC.

Generalment, la tinta té tonalitats negres, com en aquesta obra, però pot tenir variables del sèpia (tinta de sèpia, noguerina...) o, fins i tot, però menys freqüentment, d'altres colors.

Un cop assecada, la tinta queda insoluble.

Els suports més adequats són papers amb baix contingut de cola, que siguin prou absorbents, com el paper d'arròs (utilitzat molt a l'Orient), o els anomenats papers d'aquarel·la, que poden ser més o menys rugosos i de diferents formats i qualitats. També és possible aplicar la tinta en qualsevol altre suport porós amb resultats variables.

Les parts clares dels dibuixos amb tinta s'obtenen mantenint amb més o menys intensitat la blancor del suport, i les diferents tonalitats de degradat s'obtenen en funció del grau de dilució de la tinta amb aigua. Els negres de tinta xinesa ofereixen una profunditat intensa i una qualitat visual fàcil de detectar.

Els estris més convencionals per a aquesta tècnica són els pinzells rodons i molt suaus, de pèl natural o sintètic, amb punta afilada, i els plomins metàl·lics tradicionals. També es poden obtenir aiguades fent servir canyes tallades, plomes d'animal, espumes, draps, bufadors, etc. Els suports de paper ofereixen resultats diferents segons si es treballa amb el suport més o menys moll.

Les característiques perceptives són la profunditat dels negres, la transparència dels degradats i la lluminositat del contrast amb el blanc del suport.

Opció B.

La persona que s'examina haurà de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 2, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

Aquesta obra es compon d'un retrat policrom sobre un fons fosc monocrom. Una anàlisi cromàtica evidencia una paleta àmplia i policroma amb la presència puntual i concentrada dels colors primaris (groc, vermell i blau), alguns colors complementaris (lila i taronja) i un domini de colors terciaris amb diferents gammes de marró i matisos variats de blancs. Les temperatures cromàtiques són tendencialment baixes (gammes de colors càlids) en tota l'obra. Absència de colors purs i de colors brillants i poca presència de colors altament saturats.

Hi ha un fort contrast entre clars i obscurs, sobretot entre la figura i el fons, però també en la mateixa figura els contrastos són accentuats i de diferents valors tonals. Hi ha analogia cromàtica, sobretot entre la gamma de colors càlids i amb graus de saturació tendencialment baixos en tota l'obra.

El fons tendeix a negre profund, però amb matisos càlids.

El rostre i el vestit estan treballats amb transparències, és a dir, colors més foscos o més clars superposats a una base cromàtica de valor invers.

Tant la tipologia de colors emprats com la manera d'aplicar-los se situa dins d'una tendència clarament expressionista; és a dir, l'ús del llenguatge pictòric per transmetre un estat anímic.

L'aplicació del color amb pinzellades superposades distorsionen una base probablement més figurativa. L'execució de les pinzellades és dura, n'evidencien la direcció i l'impacte sobre la tela i marquen sovint un degradat cromàtic que va del clar al fosc.

(En tractar-se d'un autoretrat, ens permetria fer una interpretació de la intencionalitat creativa, que no forma part del que es demana en l'enunciat.)

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

FORMACIOMIRO.COM
PART D'UN EXAMEN OFICIAL